

Ο ΛΥΚΟΣ.

Ο Λύκος ἐχρημάτισε κατα πάντα αἰῶνα τρομερός εἰς ποίμνια. Ὑπουλος, δειλός, ἀγριος, καὶ ἀδηφάγος, ὁρμᾷ καθ' ὅποιονδήποτε ζῶον, τὸ ὅποιον ἔχει θάρρος ὅτι δύναται νὰ νικήσῃ· ἀλλὰ κατὰ τοῦ ἀνθρώπου μόνον εἰς σπανίας τινὰς περιστάσεις, ὅταν βιάξῃ αὐτὸν ἢ ἀνάγκη. Εἶναι δὲ μεγαλῆτερος ἢ δυνατότερος τοῦ σκύλου, ὅστις εἶναι παλαιὸς καὶ ἄσπονδος ἐχθρὸς του.

Οἱ Λύκοι περιφέρονται ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἀγελθδόν, καὶ καταδιώκουν τὸ θῆρεμά των διὰ τῆς ὁσμῆς, ἢ, σχηματίζοντες ἡμικύκλιον, προχωροῦν κατεπάνω αὐτοῦ, ὥστε νὰ βιάσῃσι τὸ ἀτυχεῖς ζῶον νὰ πέσῃ ἀπὸ κρημνῶν, ἢ, βαθμηδὸν περικλείοντες αὐτὸ, νὰ ἐμποδίσῃσι τὴν φυγὴν του.—“Ἰδαμεν,” λέγει τις, “τὰ λείψανα δορκάδων εἰς τὰς βάσεις ἀποτόμων τινῶν κρημνῶν, ἀπὸ τὰς κορυφὰς τῶν ὁποίων πιθανὸν ὅτι εἶχαν κατακρημνισθῆν, βιασθεῖσαι ὑπὸ τῶν Λύκων. Λέγεται ὅτι πολλάκις μεταχειρίζονται τὸ μέσον τοῦτο τὰ ἀδηφάγα ταῦτα ζῶα εἰς μέρη, ὅπου ἐκτεταμέναι πεδιάδες περιορίζονται ἀπὸ κατὰ κάθετον κρημνοῦς. Ἐνῷ βόσκονται ἡσυχῶς αἱ δορκάδες, συναθροίζονται οἱ Λύκοι πολυάριθμοι, καὶ, σχηματίζοντες ἡμισέληνον, σφύρονται ἀργὰ ἀργὰ πρὸς τὴν ἀγέλην, ὥστε νὰ μὴ τὰς τρομάξῃσι κατὰ πρόωτον· ἀλλ' ἀφοῦ ἴδωσιν ὅτι ἔχουν καλῶς περικλεισμένα τὰ ἀνυποπτα ζῶα, προβαίνουν ταχύτερον, καὶ μετ' ὀλολυγμοῦς τρομεροῦς φοβίζον αὐτὰ, καὶ τὰ βιάζον νὰ φύγῃσι ἀπὸ τὴν μόνην ἀνοικτὴν ὁδὸν πρὸς τὸν κρημνὸν, γνωρίζοντες, ὡς φαίνεται, ὅτι ἀφοῦ μίαν φοράν ἀρχίσῃ νὰ τρέχῃ μ' ἄλλην αὐτῆς τὴν δύναμιν ἢ ἀγέλην, κρημνίζεται εὐκόλως ἐκ τοῦ βουνοῦ, καθότι τὰ ὀπισθεν, ἀγροοῦντα τὸν κίνδυνον, σπρωχθῶν βιαίως τὰ ἔμπροσθεν. Οἱ Λύκοι τότε καταβαίνουν μετ' ἡσυχίαν των, καὶ εὐωχοῦνται ἀπὸ τὰ κατεσπαράγμένα πτώματα.”

Τόσον πολυάριθμοι καὶ τόσον ὀλέθριοι ἦσαν ποτὲ οἱ Λύκοι εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὥστε νόμοι

ἐθέτοντο πρὸς ἐξολόθρευσιν αὐτῶν, καταγῶγια ἐκτίζοντο εἰς τὰ βορεινὰ μέρη διὰ νὰ ἐξασφαλίσωσιν ὁδοιπόρους ἀπὸ τὰς προσβολὰς των, καὶ λύκων κεφαλαὶ ελαμβάνοντο ἀντὶ φόρων· ἓνα καιρὸν ἦσαν ἡ μᾶστιξ καὶ ὁ τρόμος τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Μ' ὄλους δὲ τοὺς κατ' αὐτῶν ἀγῶνας, παρήλθαν πολλοὶ αἰῶνες, ἕως ν' ἀφανισθῶσιν ἐξ ὀλοκλήρου· εἰς τὴν Ἰρλανδίαν ἔμεναν ἕως περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς τελευταίας ἑκατονταετηρίδος. Τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας αἱ τερπναὶ, ἀλλ' ἠρημωμένα, χῶραι, ἐνοχλοῦνται εἰσέτι ἀπὸ τὰ θηρία ταῦτα· δὲν ἀπολείπουν οὐδ' ἀπὸ τῆς Σμύρνης τὰ περίχωρα. Εἰς τὰ βορεινὰ μέρη τῆς Εὐρώπης ὑπάρχοντες ὁμοίως πάμπολλοι· ἐφρονεῦθησαν δὲ τινες ὑπὲρ τοὺς δύο ἡμῖσι πῆχεις μακροὶ ἀπὸ τὸ ῥύγχος εἰς τὸ ἄκρον τῆς οὐράς.

Ὁ Λύκος ποτὲ δὲν ἔχει τὴν οὐράν του γυρισμένην πρὸς τὰ ἄνω· τὸ ἐνδύματ' αὐτοῦ εἶναι δασύ, χονδρὸν, καὶ ὑποκιτρίνου ψαροῦ χρώματος, κλίνοντος κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἴττον εἰς τὸ μέλαν· ὅταν ἦναι στενοχωρημένος ἀπὸ πείναν, κατατρώγει πᾶν εἶδος λειψάνων, προσβάλλει κατὰ ἀνθρώπων καὶ κατὰ παντὸς ζῶου μετ' ἠριωδῆς τι πείσμα, ἀκόμη δὲ καὶ ἐκθάπτει τοὺς νεκροὺς ἀπὸ τοὺς τάφους των.

Καταρχὰς τῆς βασιλείας τοῦ Λοδοβίκου ΙΔ', εἰς τὴν καρδίαν τοῦ χειμῶνος καὶ τῶν χιόνων, Λύκοι πολυπληθέστατοι ἔπесαν κατεπάνω μεγάλης τινὸς συνοδίας ἐφίππων στρατιωτῶν, εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ βουνοῦ Ἰούρα. Οἱ στρατιῶται τοὺς κατεπολέμησαν γενναίως, καὶ ἐσκότωσαν πολλὰς αὐτῶν ἑκατοστάς· ἀλλὰ τέλος ὑπερενικήθησαν ὑπὸ τοῦ πλήθους, καὶ κατεφαγώθησαν αὐτοὶ καὶ οἱ ἵπποι των. Σταυρός τις ἀνηγέρθη ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς πάλης, μετ' ἐπιγραφῆν πρὸς ἀνάμνησιν, ὅστις διαμένει ἕως τὴν σήμερον.

Ἀκόμη δὲ καὶ τώρα αἱ λεηλασίαι των εἰς τὰ ψυχρότερα καὶ ὀρεινότερα μέρη τῆς Εὐρώπης εἶναι πολλάκις σπουδαιότατου χαρακτῆρος. Εἰς μίαν μόνον Ῥωσικὴν ἐπαρχίαν τὴν Λιβονίαν, διακόσια πενήκοντα μίλια μακρὰν καὶ ἑκατὸν πενήκοντα πλατεῖαν, ἐθανατώθησαν ὑπὸ λύκων τὰ ἐφεξῆς ζῶα κατὰ τὸ 1823. Ἡ ἐκθεσις εἶναι ἐπίσημος.

Ἴπποι	1,841	Αἴγες	2,545
Ὀρνίθεις	1,243	Ἐρίφια	183
Βοσκήματα κερασφόρα	1,807	Χοίροι	4,190
Μόσχαι	733	Θηλάζοντα χοιρίδια	312
Πρόβατα	15,182	Σκύλοι	703
Ἄρνια	726	Χῆνες	673

Τὰ ἐπόμενα συνέβησαν ὁμοίως εἰς τὴν Ῥωσικὴν ὄχι πρὸ πολλοῦ.— Μίαν τῶν ἡμερῶν, ἐνῷ

γυνή τις, συνωδευμένη ἀπὸ τρία τῶν τέκνων της, ὠδοιποροῦσε μὲ χαμουλκόν, — ἦτοι ὄχημα χωρὶς τροχούς, ἐπὶ τῆς χιόνος συρόμενον, — ἴδε λύκους κατόπιν αὐτῆς. Ἀμέσως ἔβαλε τὸν ἵππον εἰς τὸ πλεόν γοργὸν αὐτοῦ τρέξιμον, καὶ τὸν ἤλαυνε πρὸς τὸν οἶκον αὐτῆς, ὅστις δὲν ἦτο πολὺ μακρὰν. Ἄλλ' εἰς μάτην, καθότι τὰ θηριώδη ζῶα ὄλονεν τὴν ἐπρόφθασαν, ἔ τέλος ἦσαν ἔτοιμα νὰ ὀρμήσωσι κατὰ τοῦ χαμουλκοῦ. Πρὸς διαφύλαξιν λοιπὸν τῆς ἰδίας της ζωῆς ἔ τῆς τῶν ἐπιλοίπων τέκνων, ἔλαβε τώρα ἡ ἀθλία, σχεδὸν παράφρων γυνή ἐν ἀπὸ τὰ βρέφη της, ἔ τὸ ἔρριψε θῆρευμα εἰς τοὺς αἰμοδιψεῖς διώκτας. Τοῦτο ἔστησε τὸν δρόμον αὐτῶν διὰ μίαν στιγμήν· ἀλλ' ἀφοῦ κατέφαγαν τὸ μικρὸν ἀθῶον, ἀνενέωσαν τὴν δίωξιν, καὶ δευτέραν φοράν ἐπρόφθασαν τὸν χαμουλκόν. Ἡ μήτηρ, ἀπληπισμένη, κατέφυγεν εἰς τὸ αὐτὸ φοικῶδες μέσον, καὶ ἔρριπεν εἰς τοὺς θηριώδεις ἐχθροὺς ἐν ἄλλο ἀπὸ τὰ τέκνα της. Διὰ νὰ συντέμω τὸ θλιβερόν τοῦτο διήγημα, τρίτον τέκνον ἐθυσιάσθη παρομοίως. Μετ' ὀλίγον δὲ, ἡ τρισαθλία γυνή, τῆς ὁποίας εὐκολώτερον δύναται τις νὰ συλλάβῃ παρὰ νὰ περιγράψῃ τὰ αἰσθήματα, ἔφθασε σῶα εἰς τὸν οἶκόν της. Ἐδῶ ἐδιηγῆθη τὰ συμβεβηκότα, καὶ ἐπροσπάθησε νὰ δικαιολογήσῃ τὴν διαγωγὴν αὐτῆς, περιγράφουσα τὴν δεινὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε καταστήσει. Χωρικός τις ὄμως, παρευρεθεὶς ἐκεῖ, καὶ ἀκούσας τὸ διήγημα, ἐσήκωσεν ἄξινην, καὶ μὲ μίαν πληγὴν τῆς ἐδιχοτόμησε τὸ κρανίον, λέγων, συγχρόνως, ὅτι μήτηρ, ἦτις ἠδύνατο νὰ θυσιάσῃ οὕτω τὰ τέκνα της πρὸς διαφύλαξιν τῆς ἰδίας της ζωῆς, δὲν ἦτο πλεόν ἀξία νὰ ζῆ. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐφυλακώθη, ἀλλ' ὁ αὐτοκράτωρ τὸν ἐσυγχώρησεν ἀκολούθως.

Ὁ λύκος μνημονεύεται εἰς διάφορα μέρη τῶν Γραφῶν, καθὼς εἰς Γενέσεως μθ'. 27, ὅπου ὁ Ἰακώβ προφητεύει περὶ τοῦ Βενιαμίν, ὅτι 'θέλει εἶσθαι λύκος ἄρπαξ· τὸ πρῶν θέλει κατατρώγειν τὸ θῆρευμα, καὶ τὸ ἐσπέρας θέλει διαιρεῖν τὰ λάφυρα' καὶ εἰς Ματθαίου ζ'. 15, ὅπου οἱ ψευδοπροφῆται παραβάλλονται μὲ τὸν ἄπιστον καὶ πανοῦργον τοῦτον ἐχθρόν, 'Προσέχετε ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσωθεν δὲ εἰσι λύκοι ἄρπαγες.'

Ὁ ΠΑΡΑΒΑΙΝΩΝ τὴν ὑπόσχεσιν αὐτοῦ βλάπτει μάλιστα τὸν ἑαυτὸν του.

Ὁ ΔΙΚΑΙΟΣ ἐπιμελεῖται τὴν ζωὴν τοῦ κτήνου του· τὰ δὲ σπλάγχνα τῶν ἀσεβῶν εἶναι ἀνελεῆμονα.—ΣΟΔΟΜΩΝ.

Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΣΣΙΑΝ.

Ἡ ΕΞΗΣ περιγραφή τῶν παθῶν τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Ῥωσσίαν, κατὰ τὸ 1812, δείχνει καθαρώτατα πόσον μεγάλα εἶναι κάποτε τὰ τοῦ πολέμου δεινά.

Ὁ χειμὼν τώρα μᾶς ἐπρόφθασεν· ἐπιβαρύνων δὲ τὰ πάθη ἐκάστου, ἔδωκε τέλος εἰς τὴν ἀμοιβαίαν συνδρομὴν, ἡ ὁποία ἕως τώρα μᾶς εἶχεν ὑποβαστάξιν. Ἀπὸ τοῦ νῦν μεμονωμένοι καὶ ἀτομικοὶ ἀγῶνες μόνον παριστάνοντο εἰς τοὺς ὀφθαλμούς. Ἐως καὶ οἱ καλῆτεροι δὲν εἶχαν πλεόν κάμμιαν ἐντροπήν. Πᾶσα ὄπλων ἀδελφότης ἐλησημονήθη· ὅλα τὰ δεσμὰ τῆς κοινωνίας διελύθησαν· ἡ ὑπερβολικὴ ταλαιπωρία τοὺς εἶχεν ἀποθηριώσειν. Ἡ καταφθέρουσα πείνα, ἀφαιρέσασα πᾶν αἰσθημα ἀνθρωπικόν, ἀφήκε μόνον τὸ πρὸς διαφύλαξιν τῆς ζωῆς κτηνώδες ἐνστικτα.

Ἐξωμοιώθησαν, τρόπον τινὰ, μὲ τὸ τραχὺ ἔ βάρβαρον κλίμα. Ὡς οἱ χειρότεροι τῶν ἀγρίων, οἱ δυνατοὶ ἐπιπταν ἐπάνω εἰς τοὺς ἀδυνάτους, καὶ τῶν ἡρπαζαν ὅτι ἐκρατοῦσαν· προθύμως ἐπερικύκλωναν τοὺς ἀποθνήσκοντας, καὶ πολλάκις κἂν δὲν ἐπρόσμεναν τὴν τελευταίαν πνοὴν πρὶν τοὺς γυμνώσωσιν. Ὅταν ἄλογόν τι ἐπιπτεν, ὠρμούσαν κατεπάνω του, τὸ ἀνέσχιζαν, ἔ, ὡς πεινασμένοι λύκοι, ἡρπαζαν τὸ κρέας ὃ εἰς ἀπὸ τοῦ ἄλλου τὸ στόμα. Μ' ὅλα ταῦτα, ἦσαν ἀκόμη πολλοὶ, φυλάσσοντες τόσον ἠθικὸν αἰσθημα, ὥστε πρὸς σωτηρίαν ἑαυτῶν νὰ μὴ προξενώσι φθορὰν εἰς ἄλλους· τίποτε ὄμως ὑπὲρ τοῦτο δὲν ἴσχυε νὰ κατορθώσῃ ἡ ἀρετὴ των. Ἐὰν ἀξιωματικός τις ἢ στρατιώτης ἐπιπτε πλησίον αὐτῶν, ἢ ὑπὸ τοὺς τροχοὺς τοῦ κανονίου, ματαίως τοὺς ἐπαρακάλει, ὑπὲρ τῆς κοινῆς πατρίδος, θρησκείας, καὶ ἀγῶνος, νὰ τὸν συνδράμωσιν· οὐδ' ἐγύριζαν νὰ τὸν ἴδωσι· τὸ κλίμα εἶχε παγώσειν τὰς καρδίας των· ἡ ἀυστηρότης του εἶχε συστείλειν τὰ αἰσθήματα, ὡς καὶ τὰ πρόσωπά των. Παρὰ τὰ ἰδιά του πάθη κάνεις δὲν ἐσυλλογίζετο τίποτε ἄλλο· ὁ φόβος δὲν ἄφινε τόπον δι' ἔλεος. Ἡ περιφιλιαντία ἐκείνη, τὴν ὁποίαν πολλάκις προξενεῖ ἡ ὑπερβολικὴ εὐδαιμονία, πηγάζει καὶ ἀπὸ ἄκραν κακοδαιμονίαν· ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίστασιν εἶναι πλεόν συγχωρητὴ· καθότι ἐκείνη μὲν εἶναι θεληματικὴ, αὕτη δὲ ἀκούσιος· ἡ μία ἐγκλημα τῆς καρδίας, ἡ ἄλλη ὀρμὴ τις φυσικὴ. Τηρόντι εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν, ἦτό τις ὁπωσοῦν συγγνώμης ἄξιος· διότι, καὶ ἐν μόνον λεπτόν ἂν ἐστέκετο, ἔβαλλεν εἰς ὄχι μικρὸν κίνδυνον τὸν ἑαυτὸν του· εἰς τὸ μέσον τοῦ καθολικοῦ τούτου ἀφανισμοῦ, ὁποῖος ἐξήπλωνε τὴν χεῖρα εἰς τὸν